

Abstrakt

Syndrom vyhoření je fenoménem zkoumaným od 70. let 20. století se stále větší razancí a zájmem. Tento jev, charakteristický zejména psychickým i fyzickým vyčerpáním, negativními pocity spojenými s pracovní náplní a prostředím či celkovou apatií, je asociován primárně s pracovníky pomáhajících profesí. Dosud však neproběhl jediný výzkum zaměřený na syndrom vyhoření u pěstounů na přechodnou dobu. Empirická část práce proto představeným výzkumem cílí zkušenosti této ohrožené skupiny v České republice, mapuje současný stav, rizikové faktory i možnou prevenci syndromu vyhoření. Výzkum využívá kvalitativní design a metodu polostrukturovaných rozhovorů. Navzdory metodologickým limitům studie výsledky poukazují na skutečnost, že navzdory drobným odchylkám v osobních názorech panuje mezi respondenty spíše shoda, co se týče vnímaných rizik syndromu vyhoření. Z toho plyne, že syndrom vyhoření u pěstounů na přechodnou dobu je slibným prostorem pro další výzkum a tématem pro podnětnou diskuzi.

Klíčová slova: syndrom vyhoření; náhradní rodinná péče; pěstounská péče na přechodnou dobu